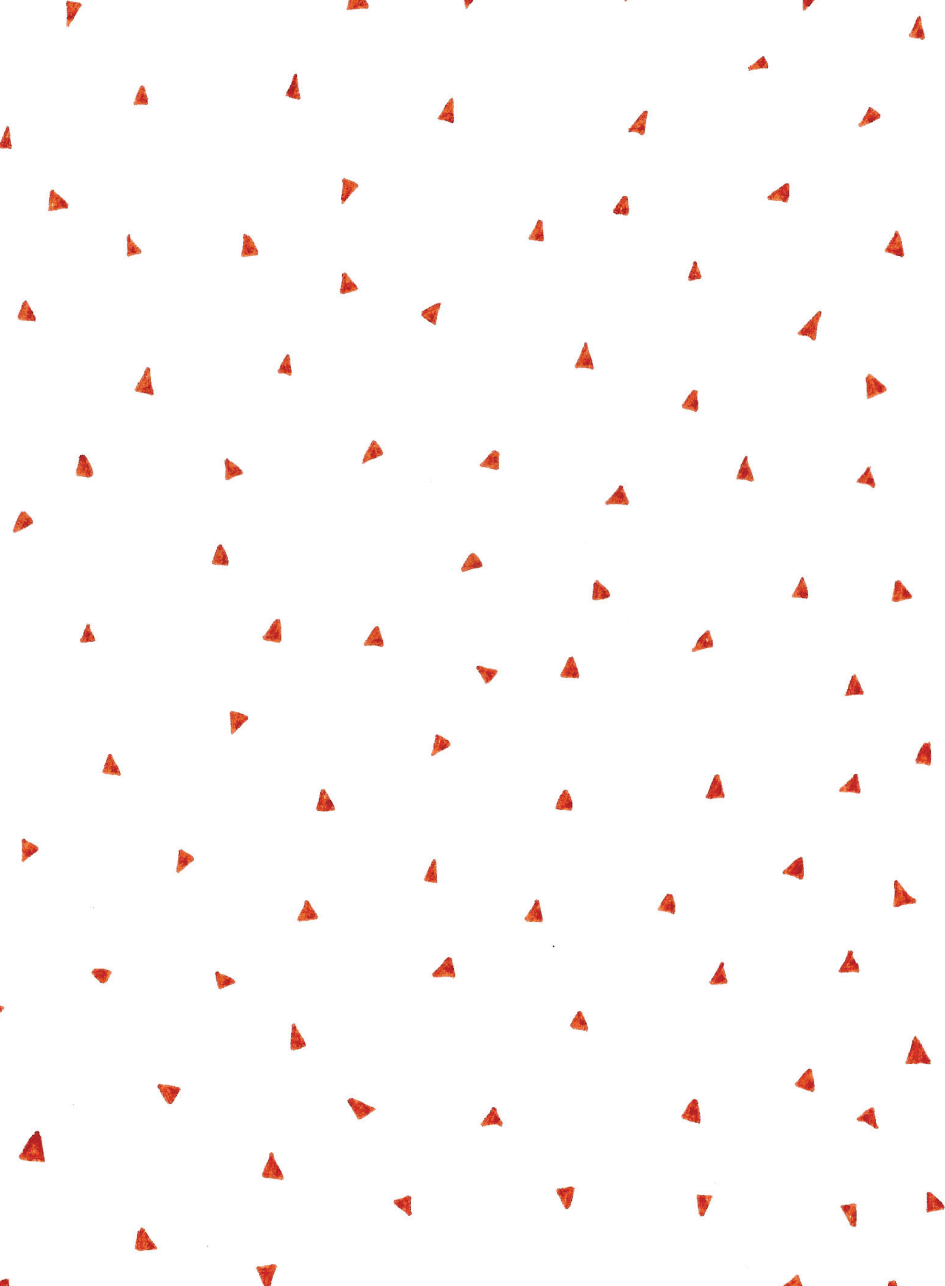

KAMERUNSKÁ
POHÁDKA

Zázračný Kohout

Le coq merveilleux

Ve městě uprostřed buše žil vdovec se svým jediným synem. Jednoho dne stařec pocítil, že se blíží jeho poslední hodinka, zavolal syna k sobě a řekl mu:

„Poslechni, můj hochu, již brzy tě opustím a odejdu navždy k našim předkům. Avšak myslel jsem na tebe. Odkážu ti bílého kohouta, který mi přinesl slávu i štěstí a teď se postará i o tvé bohatství. Díky němu prožiješ život plný radosti, ale také budeš schopen pomáhat chudým, protože tento kohout není takový, jaké vídáš v běžném kurníku. Věř, že je to kouzelný kohout, předávaný po dlouhá pokolení z otce na syna, a od dnešního dne budeš ty bdít nad jeho životem.“

Il y avait dans une ville un veuf et son fils unique. Un jour, le vieillard prêt à mourir, fit venir son enfant et lui dit:

- Ecoute, mon fils, bientôt je te quitterai pour rejoindre nos ancêtres. J'ai pensé à toi. Je te lègue le coq blanc, qui a fait la gloire et la fortune de ton père, afin qu'il assure à son tour ta richesse. Grâce à lui, tu pourras mener une vie joyeuse, et faire l'aumône aux pauvres. Il n'est pas de ces coqs que l'on rencontre dans tous les poulaillers. En effet, depuis des générations, ce coq magique se transmet de père en fils. Tu devras désormais veiller sur sa vie.

Když otec zemřel, uspořádal mu syn velkolepý pohřeb, na který pozval všechny obyvatele země. Období smutku strávil sám v rodném domku, ale nedlouho na to začal uvažovat o tom, že se začne se svým dědictvím zúčastňovat kohoutích zápasů. Po dlouhá léta bílý kohout soupeřil s nejlepšími kohouty na světě, získával všechna vítězství a jeho pán byl stále bohatší a váženější. Vládci z nejrůznějších zemí chtěli od něho kohouta koupit. Ale mladý muž nepřistoupil na žádnou nabídku, nenechal se zlákat ani tím největším množstvím zlata.

Le père mort, son fils organisa de grandioses funérailles auxquelles il convia tout le pays. De retour chez lui, sitôt la période de deuil passée, le jeune homme décida de participer avec son coq de combat à divers tournois, qui l'opposeraient aux meilleurs coqs du monde. Durant de longues années, son animal remporta toutes les victoires, ce qui lui apporta fortune et gloire. Tous les rois voulurent le lui acheter, mais jamais il ne consentit à s'en défaire, même à prix d'or.

Když se stal tak proslulým a mocným, že si mohl dovolit překrásný palác, nechal si jej vystavět na místě, kde stávala jeho ubohá slaměná chatrč. Vlastnil velké množství otroků a vykonal mnoho dobrého pro své blízké. Chudým vesnickým

dětem věnoval krásnou velkou školu, v níž získávaly základy moudrosti a učnosti.

Takový úspěch však vzbuzoval značnou závist. Hlavně žena, která bydlela v nejbližším sousedství, nesnesla pohled na jeho štěstí a rozhodla se, že mu bude škodit. Zasadila kukuřici těsně vedle výběhu bílého kohouta, ten se vděčně vrhl na tak dobré zrní, a protože neznal míru, nepřestal, dokud nebyl úplně přesycen. Tak to šlo den za dnem. Nakonec kohout ztloustnul tak, že sotva mohl chodit, ztěžklý jídlem usínal hned za hrazením zeleninové zahrady.

Devenu puissant et riche, il construisit un immense et magnifique palais, sur l'emplacement de sa vieille case en paille. Il avait de très nombreuses servantes et procura beaucoup de travail à ses proches. Il créa une grande école pour les enfants du village, qui s'élevèrent en sagesse et en intelligence. Cette réussite n'allait pas sans susciter certaines jalousies. La voisine du jeune homme, jalouse de son bonheur, décida de lui nuire. Elle sema des maïs à portée du coq blanc. Celui-ci se précipita, reconnaissant, sur les grains tant appréciés, et ne s'arrêta de manger que lorsqu'il fut repu. Il était devenu si gros qu'il pouvait à peine marcher. Il alla s'endormir dans un coin du potager.

A tehdy přišla ta zlá žena do mladíkova domu a pravila:
„Tvůj kohout zničil všechny moje zásoby kukuřice a já kvůli jeho nepřístojnému chování nebudu mít po dlouhou dobu vůbec nic co jíst.“

„Uklidni se, milá ženo,“ odpověděl jí mladík. „Dám ti jako náhradu celý pytel zrní.“

„Ne,“ řekla sousedka, „ne a ne! Nechci nic jiného než kukuřici, a to právě tu, který sezobal tvůj kohout!“

„Ale tu ti přece nemohu vrátit,“ řekl muž. „Snad bys nechtěla...“

„Chtěla,“ pokývla hlavou zlomyslná žena, „zabij svého kohouta a vrať mi, co mi patří!“

C'est à ce moment-là que la cruelle s'en alla trouver son voisin.

- Ton coq vient de dévorer toute ma réserve de maïs et je n'ai plus rien à manger.

Le jeune homme répondit:

- Ô femme, calme-toi, je vais te rendre un sac de grains.

- Non, s'exclama-t-elle, non, non, et non, je veux mes maïs, ceux que ton coq a mangés-!

- C'est impossible, répliqua l'autre... tu ne voudrais tout de même pas...

- Si, répondit la méchante, tue ton coq et rends-moi mes maïs!

V mladém muži by se po těch slovech krve nedořezal. Nabídl ženě všechno své bohatství, palác, zlato i pravé diamanty, jen aby zachránil svého kouta, ale s nepřejícnou ženou nic nepohnulo.

Celá záležitost se dostala před radu starších. Ti se spojili s černošským náčelníkem, ale ani tady mládenec nenalezl zastání. Poté, co vyslovili ortel smrti, vypravili se za provinilcem, který stále ještě vyspával v zeleninové zahradě, zabili ho, a kukuřici vrátili vychytralé sousedce. Zarmoucený mladík tajně pohřbil ostatky svého kohouta za svým palácem a se zachmuřeným čelem se na dlouhé měsíce uzavřel ve svém obydlí.

Désespéré, l'homme lui proposa, pour sauver son coq, toute sa fortune, son palais, des parures, des diamants, mais rien ne la fit changer d'avis. L'affaire fut portée devant les chefs coutumiers qui réunirent la palabre. Jaloux, tous les membres du jury réclamèrent la mort du coupable, qui somnolait toujours dans le portager. On alla le chercher et on le tua pendant son sommeil, en restituant les maïs à sa propriétaire. Très affecté, le jeune homme enterra en secret le cadavre de son coq derrière son palais, et il s'enferma, meurtri, pour de longs mois, dans la luxueuse solitude de sa demeure.

Příštího jara vyrostl v místě, kde spal věčným spánkem ubohý kohout, mangovník plný lákavých plodů. Zlá sousedka požádala majitele stromu o jeden plod, a když její přání neodmítl, přivedla ke stromu i svého synka a přiměla ho, aby také ochutnal. Utrhli ne jeden plod, ale hned několik, a příští den za úsvitu, sotva bývalý majitel kohouta opustil svůj palác, sousedčin syn si přišel pro lahodné ovoce znovu. Jedl jedno mango za druhým a pecky a kůrky odhazoval na zem, ale i bez toho majitel stromu po návratu domu poznal, že ovoce, které ještě ráno viselo na stromě, zmizelo. Právě se ptal sám sebe, kdo mohl ovoce ukrást, když vtom mu jedno mango řuklo o hlavu.

Un jour, à l'endroit où reposait le coq, prit naissance un manguiier aux fruits alléchants. Gourmande, la voisine vint demander une mangue au propriétaire de l'arbre qui ne refusa pas. La femme fit venir son fils unique, et le pressa d'en manger aussi. Il en cueillit plusieurs au lieu d'une seule. Le lendemain, au lever du soleil, en l'absence de notre ami, l'enfant de la méchante femme vint cueillir les fruits délicieux, qu'il mangea en laissant tomber les noyaux et les peaux. Le propriétaire revint de sa promenade et s'aperçut de la disparition des fruits présents le matin, avant son départ. Il demanda qui les avait dérobés, lorsqu'une mangue lui tomba sur la tête.

Mladý muž vzhlédl, aby zjistil, odkud spadlo a uviděl, jak si sousedčin chlapec pochutnává na zbylých plodech v koruně stromu.

Plný zloby a touhy po pomstě svolal mladík všechny vesničany. Když se kolem něj seběhli, výhruzně prohlásil:
„Ten, kdo snědl moje manga, mi je musí vrátit!“
Shromáždění mu dalo za pravdu.

Il leva les yeux pour voir d'où tombaient ces déchets.
Il aperçut le fils de sa voisine, assis, là-haut, grignotant un fruit.
Furieux et assoiffé de vengeance, il battit le gong et rassembla tous les villageois.
En présence de tous, il déclara, menaçant :
– Celui qui a mangé mes mangues doit me les rendre!
Et tous les assistants d'approuver.

Sotva se o tom dozvěděla matka nenasyty, přiběhla a řekla:
„Dobře, dobře, vrátím ti tvé ovoce!“
Mladý muž si ale vzpomněl na nespravedlivou smrt svého kohouta a pravil: „Ne, ženo, byla-li tvá představa o spravedlivosti dobrá pro minulost, bude platit i dnes. Žádám tě o ovoce, které snědl tvůj syn.“

Žena plakala, snažně prosila svého souseda, aby byl milosrdný, a nabízela celé své malé jmění za život syna. Mladík ale trval na svém a rada moudrých jeho neoblomnost schválila.

Avertie du rassemblement, la mère du gourmand apparut et déclara:

- Bon, bon, je te rendrai tes fruits!

Se souvenant de la mort injuste de son coq, l'homme lui dit:

- Ô femme, puisque ta justice fut bonne par le passé, elle le sera à nouveau en ce jour; je te réclame mes fruits qui ont été avalés par ton fils.

Pleurant, suppliant son voisin d'être clément, la femme offrit tous ses maigres biens en échange de la vie de son fils, mais la décision de l'homme était irrévocable. Le conseil des sages l'approuva.

Nenasyta tak musel vytrpět to, co nešťastný kohout.

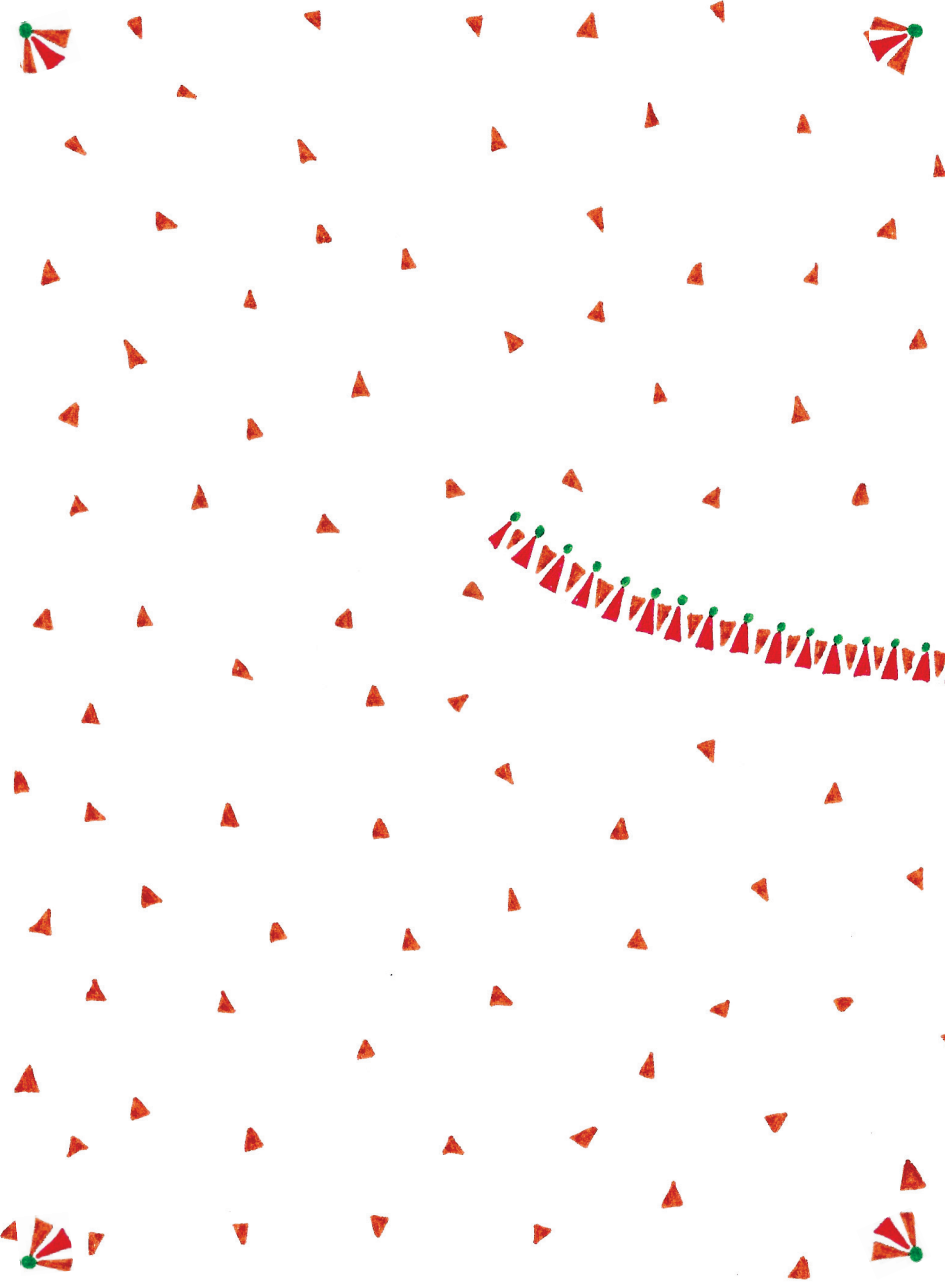
Když mladík dostal zpět svá manga, odebral se zpátky do svého paláce a bolestí zdrcená matka prosila nebesa, aby jí odpustila. Osud jí uštědřil bolestnou lekci. Pochopila, že nenávisť ničí toho, kdo se jí poddává, a že její syn přišel o život kvůli ní. Z celého srdce litovala své nepřejícnosti a závesti, ale už nemohla napravit to, co z jejího chování vzešlo.

Le gourmand subit le même sort que le malheureux coq, et, sitôt ses mangues récupérées, le jeune homme se retira dans son palais. Ecrasée par la douleur, la mère comprit que son fils lui devait son destin. Elle supplia le ciel de lui pardonner sa jalousie et ses méfaits passés. Le destin lui avait donné une douloureuse leçon. Elle comprit enfin que la haine détruit celui qui la nourrit.

Konec

